U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Milana Podhrázkého v právní věci žalobkyně: **JUDr. J. H.,** proti žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu,** se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2018, č. j. 5 Af 43/2017 - 57,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se podanou kasační stížností domáhala zrušení výroku I usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2018, č. j. 5 Af 43/2017 - 57, kterým bylo o zastavení řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 8. 2017, č. j. 6655306/17/2009-80542-109022, a č. j. 6656338/17/2009-80542-109022.

[2] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě.

[3] Městský soud doručoval stěžovatelce napadené usnesení poštou. Stěžovatelka nebyla zastižena (viz doručenka na č. l. 58 spisu městského soudu), písemnost proto byla dne 30. 7. 2018 v souladu s § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.) uložena a připravena k vyzvednutí. Současně byla stěžovatelce zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Protože si stěžovatelka zásilku nevyzvedla v úložní době, dne 10. 8. 2018 byla vhozena do poštovní schránky stěžovatelky. Dle § 49 odst. 4 o. s. ř.: *Nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.* (důraz přidán). Dnem doručení byl tedy čtvrtek 9. 8. 2018.

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání této lhůty nelze prominout.

[5] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[6] V souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. byl posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti čtvrtek dne 23. 8. 2018.

[7] Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[8] Kasační stížnost byla však podána až dne 24. 8. 2018, tj. po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.).

[9] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatelka svou kasační stížnost podanou dne 27. 8. 2018 ke zdejšímu soudu e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu doplnila v listinné podobě s vlastnoručním podpisem osobně u městského soudu. Tím však nesplnila podmínku vyplývající z § 37 odst. 2 s. ř. s., tj. potvrzení podání učiněného bez zaručeného elektronického podpisu do tří dnů písemným podáním shodného obsahu. V usnesení ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016 - 16, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*pokud je podatel povinen potvrdit podle § 37 odst. 2 věty druhé s. ř. s. dříve zaslané neověřené podání, musí tak učinit u soudu, kterému ono potvrzované podání předtím zaslal. Jinými slovy, pokud podatel nejprve zašle e-mailem podání jednomu soudu a později zašle totéž podání jinému soudu datovou zprávou, nelze pozdější podání vnímat jako potvrzení předchozího podání, ale jako samostatné podání, jehož včasnost bude posuzována nezávisle na včasnosti dřívějšího nepotvrzeného podání k jinému soudu.* […] *Nejvyšší správní soud má tedy za to, že podání učiněné způsobem, jenž vyžaduje potvrzení podle § 37 odst. 2 s. ř. s., je nutno ve stanovené třídenní lhůtě potvrdit u soudu, u něhož bylo učiněno; jinak se k němu nepřihlíží. Teprve pokud je v třídenní lhůtě zákonem stanovenou formou učiněné potvrzení původního podání odesláno témuž soudu, jemuž bylo adresováno původní podání, lze na ně nahlížet jako na účinné podání, k němuž soud již může, respektive musí přihlédnout, neboť jeho podatel se dodatečným potvrzením témuž soudu ve stanovené lhůtě autentizoval. V takovém případě musí adresovaný soud přiřknout původnímu podání účinky podání učiněného způsobem podle § 37 odst. 1 věty první s. ř. s.*“ (důraz přidán). Podala-li stěžovatelka dne 27. 8. 2018 shodnou a vlastnoručně podepsanou kasační stížnost u městského soudu, je třeba tuto kasační stížnost ve smyslu citovaného usnesení považovat za samostatnou kasační stížnost. S ohledem na skutečnost, že lhůta pro podání kasační stížnosti stěžovatelce uplynula dne 23. 8. 2018, nelze než dospět k závěru, že tato kasační stížnost byla podána zjevně opožděně (viz též usnesení ze dne 31. 5. 2017, č. j. 5 As 141/2017 - 12).

[10] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána opožděně.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2018

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu